

בעוהש"ת

קונטרס

דער מיר איז אפען

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור, געזאגט געווארן דורך
כבוד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש שליט"א
אריינגעברענגען אין אונז די ריינע און קלארע אמונה אין באשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם לעבן פשוט.

פרשת תולדות תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונע, מוריע ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריע הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהוילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעשלאכטן מיט פסוקים פון תורה, גביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסידי ברסלב - נוא יארק יצ"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

התאחדות התלמידים תלמידי היכל הקודש

וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

287 Hewyard Street

347-563-4044

מוסדות היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652 ישיבה אפיס

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

דְּעַר טִיר אִיז אָפֶען

.א.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד):
עס איז דא א טויער און א עפענונג, וואס דורעך דארט
גיט מען אריין צום באשעפער, און דאס איז 'תפלה';
דאס הייסט, יעדער מענטש טראכט: הלוואי וואלט איך
ווען געקענט אריין גיין רעדן און זיין נאנט צום
באשעפער, נאר קיינער ווייסט נישט וואו די טיר איז,
און אז ער האט שוין יא געטראפן דעם טיר, האט ער

דער טיר איז אָפּען

נישט דעם פּאָסיגן שליסל, און עס איז מקוים געווארן דאס וואס עס שטייט אין פּסוק (בראשית יט, יא): וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הַכּוּ כַּסְנֵנִים ... וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח, - די מענטשן דרייען זיך ארום בלינד און קענען נישט טרעפן די טיר. חז"ל זאגן (נדרים סד ע"ב): 'סומא חשוב כמת', אז איינער איז בלינד, איז זיין לעבן נישט קיין לעבן רחמנא לצלן, אויף זאגן חז"ל (יומא עד ע"ב) 'סומא אינו שובע', א בלינדער האט נישט קיין זעטעניש; און יעדע זאך וואס ער עסט, שפירט ער ווי ער קייפט שטרוי.

וועגן דעם האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף אונז, און ער האט אונז געגעבן אזא גרויסן הייליגן רבי'ן, וואס ער ווייזט אונז וואו דער טיר איז, און ער האט אונז געגעבן דעם שליסל אויפצומאכן דעם טיר, און אריינגיין דארט, און ווען דער טיר איז שוין אָפּען, און מען גייט אריין, גייט מען ארויף טרעפ, איז ווייטער דא א טיר, און מען דארף ווייטער א שליסל, געט אונז דער הייליגער רבי ווייטער נאך א שליסל, און מען מאכט דאס אויף אויף, און אזוי איז כּסדר דא טרעפ מיט

פּרײַשע טירן און מען דארף דאס אַלץ עפּענען (עײן סײַ מוהר״ן סימן תכ). וואס איז דער טיר? די מויל! און דאס דארף מען עפּענען. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר״ן חלק א' סימן ז; י) אויף דעם פּסוק (תהלים נא, יז) 'ה' שפּתי תּפּתּח'; אז דאס גייט אַרויף אויף דער ענגן פון תּפּלָה און התּבוּדוֹת, אַ איד זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא פּל עולמים אויף אידיש, און אויף זיין שפּראך וואס ער איז צוגעוואוינט, און די מתנה וועט די גאנצע וועלט באקומען דורך משיח צדקנו, ווייל משיח וועט נעמען דעם דרך פון הייליגן רבי'ן, און ער וועט דאס צושפּרייטן פאר די גאנצע וועלט, דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן שוין זוכה זיין צו דעם, און עס זאל מקוים ווערן דעם פּסוק (ישעיה יא, ט): פּי מלאה הארץ דעה [לדעת] את הויה, - די גאנצע וועלט זאל מכיר זיין דעם באשעפער. און נאכדעם זאל מקוים ווערן דעם פּסוק (צפניה ג, ט): פּי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הויה, - אפילו אלע אומות וועלן שוין נאר רעדן צום אייבערשטן.

דער טיר איז אָפּען

ב.

דער הייליגער רבי זאגט (לקויטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב):
ווען אַ מענטש זאל וויסן אז דער באַשעפער איז דא מיט
אים, ביי אים, לעבן אים, וואלט ער שטענדיג גערעדט
צו אים, נאר פאַרוואס דען רעדט נישט אַ מענטש צום
אייבערשטן?! ווייל 'די ידיעה' איז פאַרהילן פון אים,
און ער ווייסט נישט, אז דער באַשעפער איז שטענדיג
דא מיט אים; דאס הייסט עס דאכט זיך אים, אז דער
באַשעפער באהאלט זיך ערגעץ אין הימל, מילי
מיליאנען מיילן ווייט, דערפאר זעט מען ווי עס איז
פאַרהאן מענטשן, וואס שרייען מיט אויסטערלישע
קולות ביים דאווענען, כדי זיינע תפלות זאלן ארויפגיין
הייער הייער, און ער כאפט גארנישט אז דער באַשעפער
איז דא! וועגן דעם געפונען מיר אויך אז חז"ל זאגן
(ברכות כד, ע"ב): 'המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני
אמנה'. ווייל ער גלייבט נישט אז דער אייבערשטער איז
דא, מיינט ער אז ער מוז דאווענען הייער. קומט אויס אז
אַ מענטש האט אַ שטארקע און קלארע אמונה, שפירט

דער טיר איז אָפּען

ז

ער אז דער בורא פל עולמים איז דא, און ער קען רעדן צו אים.

נאר פארנוואס האט א מענטש נישט קיין אמונה?
יעדער איד האט דאך א נשמה, וואס דאס איז א 'חלק
אלקי ממעל', וואלט ער דאך געדארפט שפירן דעם
באשעפער? ! נאר דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות
אמונה, סימן כ"ב): 'הפשע של האדם מכניס כפירה לאדם',
אז א מענטש זינדיגט רחמנא לצלן, פאלט אין אים אריין
כפירות; דאס הייסט, דער עיקר פון א מענטש איז די
נשמה, און דאס איז אנגעטוהן מיט א גוף, אזוי ווי חז"ל
זאגן (נדה לא, ע"א): 'שלישה שותפין יש באדם, הקדוש
ברוך הוא אביו ואמו', דריי שותפים איז פארהאנען אין
א מענטש: טאטע מאמע, וואס זיי געבן די 'בשר'
ועצמות' און די 'דם', וואס דאס איז דער גאנצער גוף,
און די 'נשמה' געט דער באשעפער, און ווען עס קומט
די צייט, נעמט דער באשעפער צוריק די נשמה, און
טאטע מאמע בלייבן מיטן גוף, און קענען שוין
גארנישט טוהן דערמיט, און זיי דארפן דאס באגראבן.
נאר דער גוף פארדעקט די נשמה, און וואס מער א

דער טיר איז אפגען

מענטש זינדיגט חלילה וחס, ווערט די נשמה מער און מער פארדעקט; כאטשיג די זעלבע נשמה ליגט נאך אינעם מענטש, נאר ער שפירט דאס שוין נישט, ווייל דער גוף פארדעקט און באהאלט פון אים דאס געטליכקייט וואס איז דא אין אים.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב):
 א איד דארף רחמנות האבן אויף זיין גוף, און דאס אויסלייטערן, ביז דער גוף זאל שוין אויכעט משיג זיין אלקות, און דער גוף זאל אויף ווערן א חלק אלקי ממעל, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ישעיה נח, ז):
 ומבשרך לא תתעלם, זאלסט זיך נישט פארהוילן פון דיין פליישיגן קערפער. נאר זאלסט זעהן אז דער גוף זאל אויך שפירן דעם אייבערשטן, און דאס זאגט דער פסוק (איוב יט, כו): ומבשרי אחזה אלוך, פון דעם 'בשר הגוף' זאל איך אויך זעהן דעם באשעפער. צדיקים האבן געזאגט אויפן הייליגן רבי, רבי אלימלך זי"ע: ה'נואי זאלן מיר זוכה זיין אז אונזער 'נשמה' זאל לייכטן אפילו א פינטל, אזוי ווי עס האט געלויכטן דער 'גוף' פונעם הייליגן רבי ר' אלימלך זי"ע!

דער טיר איז אָפּען

ט

אָבער וויבאלד מיר זענען אלע דורעך געפאלן, און נכשל געווארן, וואס דורעכדעם איז דער גוף פארגרעבט געווארן, און עס איז געווארן פארדעקט די נשמה, וועגן דעם איז נעבעך דער מענטש אין א גלות; דאס הייסט, ער גייט ארום טרויעריג און צופראכן, און ער טראכט: 'דער באשעפער דארף מיר נישט האבן, איך טויג צו גארנישט' - בפרט אויב טאטע מאמע, אדער דער מלמד, אדער חברים, האבן אים אראפ געקלאפט - און ער דרייט זיך ארום פוסט און לייד, 'נע נוד' אזוי ווי 'קין'. און ער כאפט נישט אז די נשמה איז מיט אים יעדע רגע, ווייל אז ער אטעמט, ער גייט, ער זעהט, ער הערט, זיינע חושים ארבעטן, איז א סימן אז די נשמה איז נאך דא אין אים, ווייל אז נישט, ליגט ער גלייך טויט רחמנא לצלן.

ג.

אָבער אז אַ איד איז זוכה און ער טוט תשובה, דורעכדעם נעמט ער צוביסלעך אראפ דאס גשמיות פון זיין גוף, און די נשמה הייבט צוביסלעך אן צו לייכטן

דער טיר איז אָפּען

בײַ אים, און ער זעהט אז ער קען אויף דינען דעם באשעפער מיטן גוף, דאס הייסט מיטן עסן און מיטן שלאפן וכו', און די מערסטע שפירט מען דאס שבת.

וועגן דעם זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נו; קכה): די עסן פון שבת איז 'פולו אלקות', און פולו קודש'; דאס הייסט שבת לייכט נאר דער אייבערשטער, וועגן דעם וואס ער עסט שבת, עסט ער נאר אלקות. דער הייליגער רבי האט אמאל זיך אנגערופן און געזאגט: אז מען עסט 'מצה' עסט מען 'אלקות', ווייל דער בורא פל עולמים האט אונז געהייסן עסן מצה איז דאס א מצוה, וואס דאס איז דער רצון פון באשעפער, די זעלבע זאך שבת האט דער אייבערשטער געהייסן עסן דרי מאל, אזוי ווי חז"ל לערנען ארויס (שבת קיז ע"ב): פונעם פסוק (שמות טז, כה), אז עס שטייט דריי מאל 'היום', אז עס איז א מצוה צו עסן שבת דריי סעודות. אויף זאגן חז"ל (שם קיח ע"א): אז מען עסט די דריי סעודות שבת, ווערט מען ניצול פון 'חבלי משיח', 'גיהנם' און 'מלחמת גוג ומגוג' [וואס

דאס גייט אַרויף אויף 'כפירות און אפיקורסות' (עײן פּעלט
הצדיק, סימן תתלז).

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן קנה): שבת
האט יעדער איד אן אנדערן פנים, אפילו א פשוט'ער
בעל-הבית, וואס וויסט פון גארנישט, איז אויף מלא
שמחה, מיט זיין שטריימל און בעקיטשע, און ער פרייט
זיך מיט די פיינע חלות און פיש, מיט די זופ און פלייש
וכו'. ווייל יעדער האט א געפיל אינעם שבת.

דאך געפונען מיר אז די תלמידים פון רבי שמעון בר
יוחאי האבן אנגערופן רבי שמעון בר יוחאי: דו ביזט
דער שבת פון אלע טעג (זוהר הקדוש נשא, קמד ע"ב). ווייל די
צדיקים שפירן שטענדיג אזא מין 'גילוי אלקות', אז
אפילו אינדערנאך איז ביי זיי אויף אזוי ווי שבת.

ד.

און צו דעם קען אויף יעדער איד זוכה זיין, דורעף די
מתנה וואס דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן צו
רעדן צום אייבערשטן אויף פראסט אידיש, אבער דער

דְּעַר טִיר אִיז אָפֿען

הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ט; קיב): אז דער דיבור דארף זיין מיט אן אמת, און דעמאלטס לייכט דאס פארן מענטש אזוי שטארק, אז אפילו ער זאל זיין אין שאול תחתית ומתחתיו, וועט אים די אמת'ע ווערטער, אויפלייכטן דעם באשעפער, און ער וועט טרעפן דעם וועג ווי ארויסצוגיין. פונדעסטוועגן, זאגט דער הייליגער רבי (שם, סימן קיב): אז ווער עס האט שכל און פארשטייט, דארף בעטן דעם באשעפער א גאנץ לעבן: הלואי זאל איך איין מאל אין לעבן זוכה זיין צו זאגן א אמת'ער ווארט פארן אייבערשטן.

און פארנוואס איז טאקע אזוי שווער צו זאגן א אמת'ער ווארט? ווייל דער טבע פון א מענטש איז, אז ער נארט זיך, און ער קען זיך אליינס נישט, אבער אז א מענטש איז זוכה און ער גייט אויף א באזונדערע פלאץ וואס קיינער איז נישט דארט, און קיינער ווייסט נישט אז ער איז דארט, און ער הייבט אן צו דערציילן פארן אייבערשטן מיט אן אמת ווער ער איז, און ווי אזוי ער קוקט אויס, און ער זאגט אויס פארן אייבערשטן: איך האב שמוציגע אויגן, און איך קוק צאם אלע שמוץ

רחמנא לצלן, און ווען איך גיי אויפן גאס, מוז איך קוקן אויף יעדע אשה וכו', און עס ווערט מקיים ביי מיר, דאס וואס עס שטייט ביי די תוכחה (דברים כח, לד): והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לו; ס; חלק ב' סימן ז): ניאוף מאכט משוגע דעם מענטש, אזוי ווי חז"ל זאגן (סוטה ג ע"א): 'אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות'. קומט אויס אז לויט וויפיל עבירות א מענטש טוט, אזוי משוגע איז ער.

נאכדעם די אויערן; איך בין א נייגעריגער מענטש, און איך מוז אלעס וויסן, און וואו עס שטייט נאר א קופקע מענטשן וואס רעדן עפעס, מוז איך לויפן הערן וואס זיי רעדן, און אז איך זעה צוויי מענטשן רעדן צווישן זיך, וויל איך נאר וויסן וואס זיי רעדן, דער זוהר הקדוש זאגט (תרו דף עה ע"ב): ווער עס האט גרויסע אויערן - [דאס הייסט ער מוז אלעס הערן און וויסן] - איז א טיפיש.

דער טיר איז אָפּען

נאכדעם די נאז; איך בין אזא כּעס'ן, יעדע זאך מאכט מיר נערוועז וכו', און חז"ל זאגן (פסחים סו ע"ב): ווער עס רעגט זיך, פארלירט דעם שכל.

בפּרט די מויל; איך רעד שָקֵר, לְשׁוֹן הָרַע מיט רכילות, און איך בין פארנומען צו רעדן פון אנדערע מענטשן וכו', איך שעלט רחמנא לצלן. דעמאלטס זעהט א מענטש ווער ער איז באַמַת, און אז ער דערציילט דאס אלעס אויס פארן אייבערשטן, דאס הייסט 'אַמַת'.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"א): אַמַת איז נאר דער איינציגער באשעפער, מְמִילָא ווי נענטער א מענטש קומט צום באשעפער, איז דא אין אים מער אַמַת; וואס הייסט אז ער קומט נענטער צום אייבערשטן? אז ער שפירט אז דער באשעפער איז דא, און ער רעדט צו אים, וואס עס איז נישטא קיין גרעסערער אַמַת פון דעם. ווייל ער וויל נישט מען זאל וויסן וואו ער איז נעלם געווארן, און ער גייט אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און ער רעדט צום באשעפער דעם אַמַת: "רבנונו של עולם, איך האב

דער טיר איז אָפּען

טו

אזויפיל שלעכטע געדאנקען און איך טראכט נעבעך
אזויפיל נארישקייטן" וכו'. וואס דאס איז דער עיקר
תשובה, אזוי ווי דער רמב"ם זאגט (הלכות תשובה פרק א
הלכה א): 'כל המרבה להתודות הרי זה משופח', וואס
מער א מענטש איז זיך מתוודה איז אלץ בעסער. דער
הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד): אז א
מענטש זינדיגט, ווערט דאס אריין געקריצט אין זיינע
ביינער, און דאס הרג'ט אים אנוועק, און דורעכדעם וואס
ער רעדט דאס ארויס צום באשעפער, ווערט ער פטור
פון דעם.

ה.

חז"ל זאגן (נדרים כ"א): 'כל המתבייש לא במהרה
הוא חוטא', אויף זאגן חז"ל (ברכות יב"ב): 'כל העושה
עבירה ומתבייש בו, מוחלין לו על כל עוונותיו'; דאס
הייסט, אז א מענטש פארציילט אלעס פארן
אייבערשטן, און ער פאנגט זיך אן צו שעמען פונעם
אייבערשטן, דאס איז זיין עיקר תשובה, און מען איז
אים מוחל אויף אלע עבירות.

דער טיר איז אָפּען

עס איז געווען אין אומאן צווישן אנשי שלומינו א
עלטערער איד רבי דוד צבי, אין די צייטן פון די ערשטע
וועלט מלחמה, וואס ער איז געווען דער שמש אינעם
קלויז, און עס זענען דעמאלטס דארט געווען בחורים
וואס זענען געקומען פון פוילן, וואס האבן שוין נישט
געקענט צוריק אהיים פארן צוליב די מלחמה, זענען זיי
געשלאפן אין קלויז אויף די בענק, און איינער פון אנשי
שלומינו איז ארומגעגאנגען ביי די הייזער און
צאמגענומען עסן פאר די בחורים, דער האט
אריינגעווארפן א שטיקל ברויט, דער א קנאבל, און ער
האט דאס געברענגט אין קלויז און געגעבן א גיס אויס,
פארשטייט זיך וויבאלד די בחורים האבן דארט געגעסן
און געשלאפן האט מען צוריקט די בענק און די סדר פון
בית המדרש, פלעגט ער זיך רעגן אויף די בחורים און
זיי אנשרייען, אבער שפעטער פלעגט מען אים הערן
ווינען ביים ציון פון הייליגן רבי'ן: רבוננו של עולם!
פארן וואס בין איך נאכאמאל געווען אין פעס?! וואס
וויל איך פון די בחורים, זיי האבן געבען נישט דא קיין
טאטע מאמע, זיי האבן נישט וואו צו שלאפן, וואו צו

עסן, זאל איך זיי טרייבן אויפן גאס? ! און אזוי יעדן טאג האט זיך דאס נאכאמאל איבערגעחזרט, ער האט געשריגן אויף זיי, און נאכדעם האט ער געוויינט צום באשעפער, פארוואס ער איז אזא אויפגערגטער מענטש.

וועגן דעם אז א איד איז זוכה, און ער האט שכ"ל, וואס איז ראשי תיבות: ש'פכי פ'מים ל'בך, דאס הייסט ער רעדט זיך אויס יעדע זאך צום באשעפער; ער דערציילט אויס פארן אייבערשטן יעדע שלעכטן געדאנק וואס קומט אים אריין, יעדן שלעכטן קוק, יעדן כעס, אז א מענטש פירט זיך אויף דעם הייליגן וועג, גייט ער פון איין שטוב צום צווייטן און ער עפענט איין טיר נאכן אנדערן, [דאס הייסט וויבאלד ער רעדט צום אייבערשטן, כאפט ער זיך אלס מער און מער, וויאזוי איין זאך האט אים געשלעפט צו די צווייטע זאך, וואס דאס האט אים אלס געברענגט דורעכצופאלן, און אזוי טוט ער מער און מער תשובה, און ער גייט אלס אריין שטערקער אין די אמונה, און ווערט אלס גענטער צום

דְּעַר טִיר אִיז אָפֿען

אײַבערשטן] ביז ער שפּירט שוין שטענדיג דעם
אײַבערשטן.

ו.

אָבער אין אַזאַ מענטש האט די וועלט נישט קיין
'השגה', אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן
חלק ב' סימן קט"ז): א צדיק קען מען נישט דערקענען, ווייל
אינדרויסן זעהט ער אויס פונקט ווי א צווייטן, אָבער
אינעווייניג איז ער גאר עפעס אנדערש. נאכמער זאגט
דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ג): וואס
העכער א מענטש איז, און ער איז מער דבוק אינעם
אײַבערשטן, זעהט מען ביי אים גארנישט, נאר ער קוקט
אויס ווי א פשוטער מענטש, און דאס איז זיין
גרויסקייט, אז ער פירט זיך אזוי פשוט מיטן גרעסטן
פשוטות.

א איד האט אמאל געפרעגט דעם הייליגן רבי'ן (חיי
מוהר"ן סימן מ): אויב עס איז מעגליך, אז א צדיק זאל זיין
זייער גרויס אפילו מען זעהט נישט ביי אים קיין
ספעציעלע עבודות און תנועות, אזוי ווי מען זעהט ביי

דער טיר איז אָפּען

יט

אנדערע צדיקים, פארשידענע ערליי העכערע עבודות וכו'? האט אים דער הייליגער רבי געענטפערט: פארקערט! עס קען גאר זיין אז דער צדיק וואס באהאלט זיך און מען זעהט נישט ביי אים אפענערהייט קיין העכערע סארט עבודות, קען זיין אסאך אסאך גרעסער, אזוי ווי מיר געפונען אז דער בורא כל עולמים האט צוויי נעמען דער שם 'הוי"ה', און דער שם 'אדנ"י', דער שם 'אדנ"י' מעג מען ארויס זאגן, אבער דער שם 'הוי"ה' טאר מען נישט ארויס זאגן אזוי ווי עס איז געשריבן, נאר מען זאגט דאס ארויס אזוי ווי דער שם 'אדנ"י', פונדעסטוועגן, אפילו מען קען דאס נישט ארויס זאגן, איז דאס אסאך העכער ווי דער שם 'אדנ"י'. דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט אויף זיך: ווער עס קען מיד, ווייסט אז איך האב נישט קיין שום תנועה פון קיין גוטער איד, ווייל דער הייליגער רבי האט אויסגעזעהן ווי א פשוט'ער אינגערמאן.

וועגן דעם איז נישט קיין וואונדער אז עס זענען דא מענטשן וואס לאכן אפ פון 'התבודדות' - רעדן צום אייבערשטן, ווייל דאס איז אינגאנצן א רוחניות'דיגע

דער טיר איז אָפּען

זאָך, און מען דאַרף צו דעם האָבן אַ מורא'דיגער
לויטערן אַמונה, אָבער וואויל איז דעם וואס ער איז דאס
מקיים בתמימות ופשיטות.

ז.

מיר געפונען ווען יעקב האט געברענגט די עסן פאר
יצחק כדי ער זאל באקומען די ברכות, האט אים יצחק
געפרעגט: ווי אזוי האסטו דאס אזוי שגעל געברענגט?
האט יעקב געענטפערט (בראשית כז, כ): 'כי הקרה הווי"ה
אלקיי לפני' - דער באשעפער האט דאס מיר
צוגעשיקט. האט יצחק אבינו אנגעהויבן צו טראכטן אז
עפעס טויג דא נישט, ווייל ער איז נישט צוגעוואוינט צו
הערן עשו דערמאנען דעם באשעפערס נאמען, וועגן
דעם האט ער געזאגט (שם כז, כב): 'הקל קול יעקב', דער
קול זעהט עפעס אויס ווי יעקב, וואס ער רעדט
שטענדיג פון באשעפער.

ח.

און דאס איז אַ סימן פון אַ איד אז ער האט 'יראת שמים', אז ער רעדט שטענדיג פון באשעפער, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (משלי ב, ו): 'מפיו דעת ותבונה' - פון דעם מויל פון א מענטש, קען מען דערקענען ווער דער מענטש איז. וועגן דעם טאר מען נישט ווערן איבערגענומען פון קיינעם וואס לאכט אפ פון דעם, און ער מאכט ליצנות.

און מען זעהט אין די וואכעדיגע סדרה, אז ליצנות האט א מורא'דיגן כח; אזוי ווי רש"י זאגט (בראשית כה, יט): 'וועגן דעם האט דער אייבערשטער געמאכט אז 'יצחק' זאל אויסזעהן אזוי ווי 'אברהם', ווייל די ליצנים האבן געזאגט: 'מאבימלך נתעברה שרה' - שרה איז געהאלפן געווארן פון אבימלך. ווייל מען זעהט אז אזויפיל יארן איז זי געווען מיט אברהם אבינו, און זי האט נישט געהאט קיין קינדער. האב איך אמאל געהערט פון א מגיד: מען זעהט דא אן אינטערעסאנטע זאך; א אלטע פרוי פון ניינציג יאר קען געבן מילך פאר

דער טיר איז אָפּען

יעדעם איינעם, אזוי ווי דער פּסוק זאָגט (בראשית כא, ז):
 'היניקה בָּנִים שָׂרָה'. וואס דאס איז אַ מוֹרָא'דיגער גַם,
 און ווידער אַבימֶלֶךְ, מיט זיין גאַנצע חבֵּרָא האָבן
 באַקומען 'עצירות', אז זיי האָבן נישט געקענט שפּייען,
 און נישט אַרויסגיין וכו', דאס איז דאָ אַן אויף אַ
 מוֹרָא'דיגער גַם; און ווי אזוי קען זיין אז ליצנים זאלן
 זאָגן: 'מאבימֶלֶךְ נתעבֶּרָה שָׂרָה'?! נאר זעהט מען פון
 דעם אז ליצנות האט אַזאַ פֶּחַ, אז מען קען באַנווייזן
 אותות ומופְתִים, און מיט ליצנות קען מען דאס אַלעס
 אַוועקמאַכן, אַפילו עס שטימט נישט, און עס איז
 פאַרקערט פון די פאַקט.

ט.

אזוי איז אויף מיט לערנען די הייליגע תּוֹרָה; דאָרף
 מען נישט קוקען אויף קיינעם, נאר לערנען יעדן טאָג
 אַבִּיסֶל חוּמֵשׁ רַשׁ"י מיטן תּרְגוּם, וואס דאס איז נישט
 אזוי שווער צו טוהן, און אזוי אַרום וועט מען דוּרעכגיין
 די גאַנצע סְדֵרָה יעדע וואָך, וואס דאס איז אַ סְגוּלָה אויף
 'אַריכות יָמִים', אזוי ווי חז"ל זאָגן (בְּרֵכוֹת ח): 'לְעוֹלָם

דער טיר איז אָפּען

כג

ישלים אדם פּרשיותיו עם הציבור, שכל המשלים פּרשיותיו עם הציבור מאריכין לו ימיו ושנותיו. און עס ווערט גע'פּסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה, סימן ג.) אז פון זונטאג קען מען מעביר סדרה זיין. אבער אז מען לאזט דאס אויף פרייטאג, קומט מען נישט אן צו דעם, און עס קען דורעכגיין א וואך נאך א וואך, און מען איז נישט מעביר סדרה, וואס דאס איז א חיוב אויף יעדן איד.

און אזוי אויך דארף א מענטש זעהן אריינצוכאפן וואס מער פּרקים משניות, און בלעטער גמרא, סימנים שולחן ערוך, און אז מען איז זוכה קען נאך אויך אריינכאפן יעדן טאג זוהר הקדוש מיט תיקונים, מדרש רבה און מדרש תנחומא. וואס די מתנה פון דעם דרוך הלמוד', האבן מיר אויף באקומען פון הייליגן רבי'ן (ע"ז שיחות הר"ן סימן עו).

דאס געפונען מיר ביי די ברכה וואס יצחק אבינו האט אנגעווינטשן יעקב (בראשית כו, כח): ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש.

טייטשט דאס אויס דער מדרש (בראשית רבה טו, ג): 'מטל השמים - זו מקרא', 'משמני הארץ - זו משנה', 'ור'ב דגן - זו תלמוד', תירוש - זה מדרש; דאס הייסט ער זאל יעדן טאג לערנען חומש, משניות, אסאך גמרא, און מדרש [רבה און תנחומא, זוהר און תיקונים].

י.

עס שטייט אין זוהר הקדוש (תקוני זוהר הקדמה, יד ע"ב):
 ווער עס ענדיגט איין מסכתא, באקומט ער דערפאר א
 גאנצער וועלט, 'ברוחניות'; [וואס מיר קענען זיך נישט
 פארשטעלן וואס עס מיינט א וועלט: די גאנצע גלאו"ב
 וואס באשטייט פון דומם, צומח, חי, מדבר. 'דומם':
 לענדער אן א שיעור, בערג מיט טאלן, טייכן, וואסערן
 און זמים פון די גאנצע וועלט. 'צומח': ביילי ביליארדן
 ביימער מיט זייערע בלעטער, און אלע סארט בלומען
 און גראזן, וואס מיר קענען אפילו נישט ציילן. 'חי':
 אלע סארטן חיות, ארום די גאנצער וועלט, פון 'קרני
 ראמים', ביז 'ביצי פנים', וואס דאס איז נישט מעגליך
 אפצוציילן. 'מדבר': זיבן און א האלב ביליאן מענטשן.

דער טיר איז אָפּען

כה

און נאכדעם די זון מיט די לבנה, מיט בילי ביליאנען שטערן, וכיו, וואס דער אייבערשטער האלט א פונקטליכן חשבון, און געט א נאמען פאר יעדן שטערן עקסטער, און דאס איז נאר די גשמיות'דיגער וועלט, וואס מיר זעהן, וואס דאס ווערט אנגערופן 'עולם העשיה', און כל שפן ברוחניות, וויפיל בילי ביליאנען מלאכים, וואס מיר קענען זיך נישט פארשטעלן וואס דאס מיינט, באקומט מען פארן ענדיגן אין מסכת, און ווער רעדט נאך אז מען איז זוכה און מען חזר'ט איין מסכת הונדערט און איין מאל [בפרט מסכת תענית], איז דאס א מורא'דיגע תיקון און א תשובה אויף אלע עבירות.

עס איז געווען א איד אין פוילן, ר' אביגדור, ער האט געהאט א פאבריק וואו מען האט געפארבט וואל, ויהי היום האט זיך א גוי אריין געצויגן אין יענעם געגנט, און אויך געעפּענט אַזאַ מין פּאַבּריק מיט גייע און גוטע מאשינען, און דער גוי האט אים אלעס חרוב געמאכט, ווייל דער איד האט נישט פארמאגט די פארגעשריטענע מאשינען וואס קאסטן אסאך געלט, און אזוי האט דער

איד נעבעך פארלוירן זיין גאנצער פּרנסה, ווייל יעדער
איז געגאנגען צום גוי.

דער ר' אביגדור האט געהאט א שווער, רבי אלטר,
וואס איז געווען א גרויסער תלמוד חכם, און בימים
ההם האט מען געזאגט אז ער האט געענדיגט הונדערט
און איינמאל ש"ס בבלי, און ירושלמי, וואס באמת קען
מען דאס באווייזן, אז מען האט א שטארקן רצון, ווייל
'אין לך דבר העומד בפני הרצון', ער איז געווען א
חסיד פונעם הייליגן ישמח ישראל פון אלכסנדר זי"ע,
און דער ישמח ישראל זי"ע פלעגט זיך שטענדיג מחיה
זיין מיט אים, אבער רבי אלטר פלעגט זיך שטענדיג
באהאלטן, און נישט געוואלט רעדן מיט אים, כדי ער
זאל חס ושלום נישט גרינגשעצן אין זיין כבוד, ווייל
דאס איז דער סדר פון א למדן, ווען ער רעדט מיט
איינעם אין לערנען, קען ער זיך אמאל אויסדרוקן: נישט
דאס איז דער פשט! דו פארשטייסט נישט! וכו', אבער
יעצט אז זיין איידעם ר' אביגדור, איז געקומען צו אים
זיך אויסרעדן זיין צרה, אז ער איז אריינגעפאלן אין
גרויסע חובות, האט אים זיין שווער רבי אלטר געזאגט:

דער טיר איז אָפּען

כז

לאַמיר גיין זיך מזכיר זיין ביים רבי'ן דער ישׂמח ישׂראל, און דער הייליגער ישׂמח ישׂראל הייבט אָן צו רעדן מיט רבי אַלטר די גאַנצע סוגיא (בבא קמא, פּרק הגזול ע"ס): וואס רעדט זיך אויב איינער האט געגעבן וואל מען זאל דאס פארבן, און מען האט קאליע געמאכט די וואל וכו', און אזוי האבן זיי זיך מפלפל געווען א גאַנצע נאכט.

ר' אביגדור שטייט און קוקט: איך בין דא געקומען מיט מיין שווער מזכיר זיין מיין צרה, און מיין שווער און דער רבי האבן אינגאנצן פארגעסן פון מיר, און זיי רעדן דא א גאַנצע סוגיא?! ווען זיי האבן געהאלטן ביים אַוועק גיין, האט דער רבי באַמערקט אז דער איד האט מורא דיגע חלישות הדעת, האט ער אים דערציילט א מעשה: איינער איז אמאל געקומען צום הייליגן שר שלום פון בעלז זי"ע, און ער האט זיך זייער באקלאגט, אז א גוי האט זיך פארלייגט אויף אים, און ער דערגייעט אים די יארן, ער שלאגט זיינע קינדער, זיין ווייב, און דער שר שלום זי"ע הייבט אן צו זאגן: חז"ל דערציילן (ספרי, פרשת ראה): רבי עקיבא האט אליין געזעהן, ווי א גוי האט צאמגעבינדן זיין טאטן פאר זיין הונט, און דער

דער טיר איז אָפּען

הונט האט אים אויפגעגעסן. און דער איד גייט אהיים,
און ער ווערט געוואויר אז הונטן האבן אויפגעגעסן
דעם גוי.

האט דער הייליגער ישמח ישראל אויסגעפירט: גיי
לחיים ולשלום! ווי נאר זיי זענען ארויס רופט זיך רבי
אלטר אן פאר זיין איידעם: דו ביזט א געהאלפענער!
ווען ער איז אנגעקומען אהיים, הערט ער אז די גאנצע
פאבריק פון דעם גוי איז ארויף אין פייער, און עס איז
אינגאנצן פארברענט געווארן, און עס איז גארנישט
געבליבן דערפון.

דאס זעלבע ביי יעדער מענטש ווען ער לערנט א
מאמר חז"ל, זאל ער וויסן אז דאס איז זיין חיות, און
דאס וועט אים ברענגען זיין גאנצע ישועה.

יא.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז'):
חנופה איז מרומז אינעם פסוק (במדבר יד, יט): סלח נא
לעון העם ה'זה כ'גדל ח'סדה ו'כאשר נ'שאת וכו', דאס

דער טיר איז אָפּען

כט

הייסט אַ גאַנץ יום כּפּוּר בּעקט אַ מְעַנְטֵשׁ: 'סְלַח לָנוּ' רבונוּ שֶׁל עוֹלָם זיי מיר מוחל, איך האב געזינדיגט. און ווי אזוי ווייסט אַ מְעַנְטֵשׁ צו עס איז נְתַקְבֵּל געווארן זיין תּפִּלָּה און זיין תּשׁוּבָה? אָפּשָׁר האט ער זיך גוט אָפּגענאַרט?! נאר אז ער וועט האָבן אַ לעכטיגער חנוּפָה, דעמאלטס וועט ער וויסן אז זיין תּשׁוּבָה איז אנגענומען געווארן.

אויף זאגט דער הייליגער רבי (שם): די ראשי תיבות פון 'כִּסְלִי"ו' איז וַיִּרְא י' כִּי ס'ר לְרֵאוֹת (שמות ג, ד), דאס הייסט: משה רבינו איז געווען א מנהיג הדור, וואס האט צוגעלייגט דאס הארץ צו קוקען אויף די צרות וואס אידן ליידן, און ער האט רחמנות געהאט אויף זיי, וואס דער עיקר צרות איז דאס וואס אידן פאלן נעבעך דורעך מיט עבירות, וואס אַ איד לויט זיין הייליגע נשמה וואס ער האט, קען ער נישט פארנעמען און טראגן אויף זיך עבירות, און ווען דער אייבערשטער האט דאס געזעהן, האט ער אים גערופן צו זיך און געזאגט: משה! משה! און דער אייבערשטער האט אים דעמאלטס געזאגט דו וועסט זיין כהן, ביי די חנופת

הבית' פונעם 'משכן', און דו וועסט זיין דער 'מנהיג
ישׂראל';

זעהט מען פון דעם, ווער קען ווערן אָנגערופֿן אַ
מנהיג? ווער עס האט רחמנות אויף אידישע קינדער,
און ער שלעפט זיי אַרויס פון עבירות, און עס גייט אים
אין לעבן אז עס זאל זיין שידוכים ביי אידישע קינדער,
און אז זיי זאלן חתונה האבן וואס פריער, אזוי ארום
וועלן זיי געראטעוועט ווערן פון צוונות, דער הייליגער
רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פט): דער צדיק איז דער
שדכן וואס מאכט אלע שידוכים. ווייל דאס איז די
גאנצע ארבעט פון א אמת'ן מנהיג, אריינצופרענגען
קדושה וטהרה צווישן אידישע קינדער, און זיי זאלן
חתונה האבן וואס שנעלער.

יב.

עס שטייט (תיקוני זהר, דף ט ע"ב; ועיין משנת חסידים מסכת
חשון כסליו, פ"א ס"ג): יעדער חודש האט אן אַנדערן
צירוף פון דעם 'שם הוי"ה', און דער צירוף פון חודש
כסליו גייט אַרויס פון דעם פסוק (בראשית נ, יא): וַיִּרְא

ייִשׁב ה' אָרץ ה' פֿנעני אַת האַבל בַּגֶּרֶן הָאָטָד וְכוּ', וואס
 דאס שטייט ביי די לִיָּהּ פון יַעֲקֹב אָבִינוּ, ווען די שְׁבֻטִים
 האָבן אים גַּעטְרָאָגן קיין חֲבֵרוֹן דָּאָרט צו באַגְרָאָבן,
 בְּרַעֲנָגֶט רַשׁ"י (שם) פון חז"ל (סוטה יג ע"א): אַז עַס זַעֲנֵעֵן
 אַנְגַּעקוּמֵעֵן אָן אַ שִׁיעוֹר אוֹמוֹת און זיי האָבן גַּעוואַלֶט
 מִלְחָמָה האַלְטֵן, בַּפֶּרֶט די הערן פון עֶשָׂו און יִשְׁמַעֵאל,
 [ווייל זיי האָבן נאָך גַּעהאַט אַן אַלְטֵן שְׁנָאָה; יִשְׁמַעֵאל
 איז בְּרוּגָז גַּעווען אויף יַצְחָק, ווייל ער האט אַלעס
 צוגַענוּמֵעֵן פון אים, און עֶשָׂו איז בְּרוּגָז גַּעווען אויף
 יַעֲקֹב, ווייל ער האט אים צוגַעגַנְבֶּעֶט די בְּרָכוֹת, וואס
 דאס זַעֲנֵעֵן די צוויי קְלִיפּוֹת פון וואס אַיִדֵן לִיִּדֵן בְּמִשְׁפָּה
 אַלֶּע דוֹרוֹת,] אָבְעֵר ווי נָאָר זיי האָבן גַּעזַעֲהֵן אַז יוֹסֵף
 האט אַרויף גַּעלִיגֶט זיין קְרוֹיֵן אויף די אַרֹן פון יַעֲקֹב
 אָבִינוּ, האָבן אַלֶּע מְלָכִים אויסְגַעטווען זייערע קְרוֹיֵנען
 און האָבן עַס אויף אַרויף גַּעלִיגֶט אויפֿן אַרֹן, און
 גַּעמאַכֶט שְׁלוֹם, און דער גאַנצער אַרֹן איז גַּעוואָרן
 אַרום גַּענוּמֵעֵן מיט קְרוֹיֵנען.

דאָרף מַעַן פאַרשטיין פאַרנוואס האָבן זיך די פֿעלְקֵער
 אַזוי דַּעַרשְׁרָאָקן פון די קְרוֹיֵן פון יוֹסֵף? ! נָאָר יוֹסֵף האט

געהאט אַזעלכע ביטערע נסיונות, און ווען ער איז
 געווען אַ בחור'ל פון זיבעצן יאר, האט מען אים
 צוגענומען פון טאטן, און מען האט אים פארקויפט, און
 ער האט געדארפט זיין רחמנא לצלן צווישן אזאלעכע
 עקלהאפטיגע שמוציגע מצרים, אזוי ווי חז"ל זאגן (תנא
 דבי אליהו פּרק ז; תורת כהנים אחרי פּרק יח): עס איז נישט
 געווען א פאלק וואס זענען געווען אזוי פארגרעבט אין
 שמוץ און אין ניאוף, אזוי ווי די מצריים; און יוסף
 הצדיק נאכדעם וואס די ברודער האבן אים פארקויפט,
 און ער איז אראפגעקומען קיין מצרים, האט מען אים
 געשטעלט צו פארקויפן צווישן אלע אנדערע שווארצע
 קנעכט, וואס זיי זענען די ביליגסטע עלעמענטן וואס
 איז נאר פארהאנען, און פארשטייט זיך אז זיי האבן
 געזעהן דארט א בחור מיט שיינע געקרייזלטע פּיאות
 שטיין, האט אים איינער געגעבן א שטעף, א צווייטער
 א זעץ, אן אנדערער האט געצויגן די פּיאות וכו', און
 אזוי אויך האט ער זיך געדארפט דרייען צווישן די
 ערגסטע פריצות וואס איז נאר שייך רחמנא לצלן, און
 דאך האט ער זיך געהיטן די אויגן, אזוי ווי חז"ל זאגן

דער טיר איז אָפּען

לג

(בְּרָכוֹת כ ע"א; וְעֵינַי בְּרֵאשִׁית רַבָּה צח, יח; בַּמְדָּבָר רַבָּה יד, ו). און אויב איז דאס נישט גענוג, האט ער נאך געהאט א ביטערער שווערע נסיון מיט די ווייב פון פוטיפר, און מען לייגט אים נאך אריין אין תפיסה, מיט גרויסע בזיונות.

נאר יוסף האט געהאט צוויי זאכן וואס דאס האט אים דערהאלטן, איינס; ער איז געווען שטענדיג פרייליך (דברים רבה ד, ז). און מען זעהט ווען דער 'שר המשקים' מיט דעם 'שר האופים', צוויי שמוציגע מצרים, זענען געזעצן אין תפיסה, און זענען געווען טרויעריג און מרה שחורה'דיג, האט ער זיי געפרעגט (בראשית מ, ז): פארוואס זענט איר אזוי טרויעריג? שטעלט אייך פאר, א מענטש זיצט אין תפיסה איז ער דאך מורא'דיג צובראכן און טרויעריג, נאר וויבאלד יוסף הצדיק איז שטענדיג געווען זייער פריילעך, האט ער נישט געקענט פארליידן אז מען איז טרויעריג, אפילו שמוציגע גוים, און ער האט דארט שטענדיג פריילעך געמאכט.

עס איז אמאל געווען א ברוסל'ער חסיד, ער איז געגאנגען זיך מתבודד זיין, פלוץלינג באפאלט אים א שווארצער גוי, און ער האט געמאכט א האל"ד-אָפּ, אָבער אזוי ווי דער איד האט נישט געקענט קיין ענגליש, [ער איז נישט געווען פון דאהי], האט ער אָנגעכאפט דעם גוי און זיך גענומען טאנצן מיט אים פרייליכע נגונים אן אויפהער, ביז ער האט אים אָפּגעלאזט.

א ענליכע מעשה, האט פאסירט אין ארץ ישראל, מען האט איינגעזעצט א איד אין א תפיסה פול מיט אראבער, [זיין חטא איז געווען, ער איז געגאנגען נאך געלט אויף א פלאץ ווי זיי האבן נישט געלאזט], האט ער זיך אויפגעשטעלט דארטן אין תפיסה, און ער האט זיך גענומען טאנצן "פאלא מן עלא" [= אלעס איז פונעם אייבערשטן], ביז אלע אראבער האבן אויף מיט אים מיט געטאנצן, "פאלא מן עלא", "פאלא מן עלא"; ווי דער אויפזעער פון די תפיסה האט געזעהן וואס עס גייט דא פאר, האט ער גלייך גענומען דעם איד און אים ארויסגעווארפן פון דארט, ער זאל נישט מאכן פרייליך דא.

לה

דער טיר איז אָפּען

די צווייטע זאך: ער האט שטענדיג גערעדט צום אייבערשטן; אזוי ווי דער פּסוק זאגט (בראשית לט, ג): וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי הִנֵּה אֶתּוֹ וְגו', - דער מצרי האט געזעהן אז דער באשעפער איז מיט אים; וויאזוי האט ער דאס געזעהן? זאגט רש"י (שם): 'שם שמים שגור בפיו', ער האט געזעהן אז יוסף האט שטענדיג גערעדט פון באשעפער, אזוי ווי דער מדרש זאגט (תנחומא וישב, ח): יוסף הצדיק האט שטענדיג גערעדט צום באשעפער, און דער מצרי האט אים געפרעגט: וואס מאכסטו מיט דיין ליפן? דו מאכסט פישוף? ! האט ער אים געענטפערט: איך בעט דעם אייבערשטן וכו', ווייל יוסף הצדיק האט שטענדיג גערעדט צום באשעפער, און מתפלל געווען. זעהט מען, אז די צוויי זאכן: שמחה און התבודדות, האבן אים דערהאלטן.

קומט אויס אז דאס גרויסקייט פון יוסף הצדיק איז געווען אז ער איז דורעך געגאנגען אזויפיל שווערע און ביטערע נסיונות, דאך האט ער זיך דערהאלטן, און ער האט אלעס איבערגעלעבט, ביז ער האט זוכה געווען, דער אייבערשטער האט אים געהאלפן, אז ער האט

חַתוּנָה גֶעהאַט, און עַר הָאט באַקומען אַ קרוין; וואס איז געווען זיין קרוין? אז עַר הָאט זיך געקענט באַרימֶען, אז עַר הָאט געהאַט ריינע אָפּגעהיטענע אויגן, וועגן דעם ווען עַשו און ישמעאל האבן געוואלט מלחמה האלטן, און יוסף הָאט אַראַפּ געלייגט זיין קרוין, האבן זיי זיך דערשראקן. ווייל פון אַ בחור וואס קען זיך דערהאלטן אין די שווערסטע מצבים, און עַר בלייבט ערליך, מוזן אלע בטל ווערן פאר אים.

און דאס דארף זיין אַ מורא־דיגע התחזקות פאר יעדן בחור; אַז אַפילו עס איז אים זייער זייער שווער, דאך דערהאלט ער זיך, און ער לערנט יעדן טאג: מקרא, משנה, גמרא, און ווי ביטער עס איז אים, כאפט ער אריין נאך אַ פּרַק משניות, און נאך אַ דף גמרא, און ער דערהאלט זיך מיט שמחה און תפלה, איז דאס דער גרעסטער זאך, אזוי ווי דער הייליגער רבי הָאט געזאגט (קיצור לקוטי מוהר"ן סימן 1): העיקר, מה שקורין דערהאלטן זיך.

לז

דער טיר איז אָפּען

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן שוין אַלע
זוכה זיין דערלעבן צו זעהן דעם בנִין בית המקדֿש
דורעך משיח צדקנו, און אַלע בחורים זאלן בקרוב ווערן
חתנים, און אַלע אידישע טעכטער - פֿלות, און חתונה
האָבן וואס שְנעלער, און עס זאל זיין אַ חודש של
שמחה.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יצחק אייזיק בן אסתר נ"י אפפעל
וזוגתו אלטא חיה בת מרים תחי'

וילדיהם
קריינדל, זלאטא, יקותיאל יהודה,
סימא, גדליהו, גיטל, שרה.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

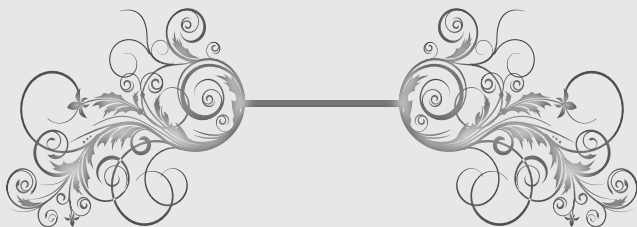
הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

מו"ה נחמי' צבי בן דינא נ"י

שיצא בקרוב מאפיליה לאורה, ויצילהו ה'
ממלשינות ומעלילה ומעדות שקר ומכל'
מראין בישין.

בעבור שמו"ה אהרן וועבערמאן הי"ו נדב
סכום הגון להדפסת ספרי רבינו הקדוש לזכותו

זכות הפצת ספרי רבינו הקדוש יעמוד לכל אחינו בני
ישראל הנתונים בצרה ובשבי', העומדים בין בים ובין
ביבשה, המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה,
ומאפיליה לאורה ומשעבוד לנאולה, השתא בעגלא
ובזמן קרוב, אמן.

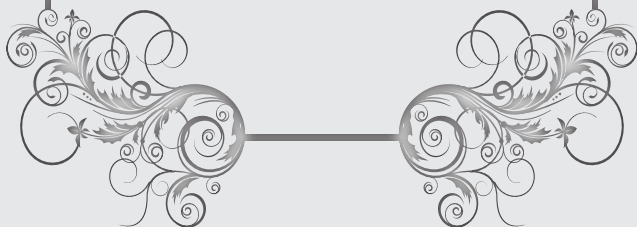
הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לעילו נשמת

דבורה בת ר' מנחם מענדל ע"ה

נפטר כ"ז טבת תשנ"ח

ת.נ.צ.ב.ה

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מרה
אשר דוב אינדורסקי
הי"ו

מרה
בנימין איינהורין
הי"ו

מרה
יוסף אירגאס
הי"ו

מרה
מנשה איצקאוויטש
הי"ו

מרה
יוסף בארדאגה
הי"ו

מרה
יחיאל אריה
הי"ו

מרה
אייזיק אפפעל
הי"ו

מרה
מרדכי אהרן האלפערן
הי"ו

מרה
יואל גאלדשטיין
הי"ו

מרה
דניאל בוים
הי"ו

מרה
אהרן וועבערמאן
הי"ו

מרה
יצחק אהרן וויינבערג
הי"ו

מרה
יעקב האלפערן
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מרה
יצחק יונה זאבעל
הי"ו

מרה
יואל וועבערמאן
הי"ו

מרה
שבתי מזרחי
הי"ו

מרה
כנציון לאנדא
הי"ו

מרה
מאיר דוד פארקאש
הי"ו

מרה
יחזקאל סאמעט
הי"ו

מרה
יואל מענדלאוויטש
הי"ו

מרה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מרה
יעקב פיש
הי"ו

מרה
נתן פריעדמאן
הי"ו

מרה
יואל מנחם גרשון שניטצלער
הי"ו

מרה
יואל שניטצער
הי"ו

מרה
יואל ראטה
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מרה
אליעזר הירשפעלד
הי"ו

מרה
שמואל חיים איינהויין
הי"ו

מרה
שלמה ברוך טייטלבוים
הי"ו

מרה
אברהם מרדכי זאב זינגער
הי"ו

מרה
דוב מאנדל
הי"ו

מרה
פנחס מרדכי טייטלבוים
הי"ו

מרה
יואל טייטלבוים
הי"ו

מרה
יצחק ראזענבערג
הי"ו

מרה
אלימלך פריעדמאן
הי"ו

מרה
יצחק סאלאמאן
הי"ו

מרה
שלום שניצלער
הי"ו

מרה
אברהם משה שטראסער
הי"ו

מרה
אלימלך שארף
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

איר קענט ועצט האבן די זעלמענע זכות צו מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים
אויף א גרינגע וועג, דורך מגדב זיין צו דרוקן א ספר אינעם "בית הדפוס".

צו ווייסט איר???

...אז הונדערטער מיינונגער
אידן זענען שוין געריק
געקומען צום אייבערשטן
דורך דעם רבי'נס ספרים
(אשר מנה באדיש חלק א מסכת ב)?

...אז דעם רבי'נס ספרים
זענען די איינציגסטע
וואס פארשטייען דעם
היינטיגן דור (אשר מנה
באדיש חלק ג מסכת ש"ב)?

...אז די חשוב'סטע זאך
ביים אייבערשטן איז
צו מקרב זיין אידן צום
אייבערשטן (וזהו הקדוש
הישרה קב"ה)?

...אז ווען איינער באמט
אז א צווייטער איד זאל
תשובה טוהן, איז אים דער
אייבערשטער מוחל זיין אלע
זיינע עבודות (וזהו משהו סיני תת"ז)?

...אז יעדע דאלער וואס איר
געבט פארן בית הדפוס,
זענט איר מקרב מיט דעם
נאך א איד צום אייבערשטן
(אשר מנה באדיש חלק א מסכת ב)?

...אז הונדערטער אידן זאגן
עדות אויף נאר גרויסע ישיבות
למעלה מדרך הטבע וואס זיי
האבן געזעהן דורך מגדב זיין
צו דרוקן "אשר מנה"?

...אז מורה"ש שיק"א זאגט צו
אז ווען עס וועט מגדב זיין צו דרוקן
דעם ספר "אשר מנה", וועט זיכער
זען א גרויסע ישיבה מיט וואס ער
דארף (אשר מנה באדיש חלק א מסכת ב)?

לאזט גישט ארויס די געוואלדיגע געלעגנהייט,
רופט שוין ארוין אז אפיס, מיט א שיינע נדבה, און האט דעם גרויסן זכות צו מקרב זיין
אידן צום אייבערשטן, און גלייכצייטיג וועט איר און דעם זכות געהאלפן ווערן מיט
ישיבות ורבואות, נחת פון קינדער, שידוכים, און נאך.

רופט שוין 845-481-3321